

Szakács Jenő Megyei Fizikaverseny

Megoldások

2013/2014. tanév

I. forduló

2013. december 2.

1. Egy személy 135 másodperc alatt megy fel gyalog egy kikapcsolt mozgólépcsőn. Ha rááll a működő mozgólépcsőre, az 90 másodperc alatt viszi fel. Mennyi időbe telik az embernek felgyalogolni a bekapcsolt mozgólépcsőn? (10 pont)

Megoldás:

Jelölje L a mozgólépcső hosszát, v_{gy} a gyaloglás sebességét és v_l a mozgólépcső haladási sebességét, ekkor:

$$L = v_{gy} \cdot 135s, \text{ illetve } L = v_l \cdot 90s,$$

amelyekből:

$$v_{gy} = \frac{L}{135s}, \text{ illetve } v_l = \frac{L}{90s}.$$

A bekapcsolt mozgólépcsőn gyalogolva az eredő sebesség $v_{gy} + v_l$, így az L hosszúságú út megtételéhez szükséges idő:

$$t = \frac{L}{(v_{gy} + v_l)} = \frac{L}{\left(\frac{L}{135s} + \frac{L}{90s}\right)} = \frac{135s \cdot 90s}{135s + 90s} = 54s.$$

Tehát 54 másodpercbe telik az embernek felgyalogolni a bekapcsolt mozgólépcsőn. 10 pont

2. A pesti szleng a villamost többek között a „tuja” névvel illette, amely még abból az időből ered, amikor a villamosoknak nyitott lépcsője volt (azaz a lépcső az ajtón kívül volt). Így akár még a mozgó villamosra is fel lehetett ugrani, ezért sokak számára a villamos „hátulja” volt a kiszemelt célpont. Nos, tekintsünk egy ilyen szituációt! Egy villamos a megállóból éppen akkor indul el $1,2 \text{ m/s}^2$ gyorsulással, amikor egy ember 6 méter távolságban van a végén levő lépcsőtől (a villamos mögötti irányban). Az ember 4 m/s sebességű egyenes futással üldözőbe veszi a villamost (a sínszakasz egyenes). Fel tud-e ugrani a lépcsőre, azaz utoléri-e az ember a villamos végét, és ha igen mennyit kell futnia? Magyarázzuk el szemléletesen a kapott eredményeket! (30 pont)

Megoldás:

Koordináta-rendszerünk x tengelye legyen párhuzamos a sínnel, mutasson a villamos mozgásának irányába és az origó legyen a villamos végénél (hátsó lépcsőjénél) az indulás pillanatában. Ekkor a villamos, illetve az ember x koordinátájának időfüggése:

$$x_v(t) = \frac{1}{2} 1,2 \cdot t^2,$$

illetve:

$$x_e(t) = -6 + 4 \cdot t.$$

Az ember akkor éri utol a villamos lépcsőjét, ha $x_v(t) = x_e(t)$, azaz $0,6 \cdot t^2 = -6 + 4 \cdot t$, amely másodfokú egyenletnek két gyöke van: $t_1=2,28 \text{ s}$ és $t_2=4,39 \text{ s}$. 15 pont

De vajon mindkét megoldásnak van valós fizikai tartalma? Hogy ezt megvilágítsuk, számoljuk ki a villamos sebességét a két kapott időpillanatban:

$$v_v(t = t_1) = 1,2 \frac{m}{s^2} \cdot 2,28s = 2,74 \frac{m}{s}, \text{ illetve } v_v(t = t_2) = 1,2 \frac{m}{s^2} \cdot 4,39s = 5,27 \frac{m}{s}.$$

Látható, hogy a $t_1=2,28$ s időpillanatban az ember sebessége (4 m/s) nagyobb, mint a villamosé, azaz ha nem ugrik fel, hanem tovább fut, akkor leelőzi a villamos hátsó lépcsőjét. Azonban a villamos tovább gyorsul és a $t_2=4,39$ s időpillanatban már a hátsó lépcső éri utol az embert, majd ha az ekkor sem ugrott fel rá, végleg leahagyja. **10 pont**
Természetesen az embernek az első alkalmat kell megragadnia az ugrásra, ha egyáltalán érdemes mozgó járműre felugrani, akkor annak sebessége legyen minél kisebb. Az első esetben $s_1 = 4 \frac{m}{s} \cdot 2,28 s = 9,12$ métert, a második esetben $s_2 = 4 \frac{m}{s} \cdot 4,39 s = 17,56$ métert kell futnia. **5 pont**

3. Becsüljük meg, hogy mekkora (hány N) ütés éri a futballjátékos fejét fejeléskor! Az ütközés igen jó közelítéssel tökéletesen rugalmasnak tekinthető, tegyük fel, hogy a labda 22 m/s sebességgel érkezik a fejéhez és ugyanekkorra nagyságú (pontosan ellentétes irányú) sebességgel pattan vissza. A labda tömege 450 gramm, az ütközés időtartama (amíg a labda a fejjel érintkezik) kb. 0,01 másodperc. A futballjátékos 90 kg testtömegének mintegy 10%-a a fejének tömege, tehát kb. 9 kg. Egy ember agya maximálisan 30-40 m/s² gyorsulást képes elviselni következmények (pl. agyrázkódás, ájulás) nélkül. Vajon miért nem történik semmi baja a játékosnak fejeléskor? (Érdemes alaposan megnézni a képet!) **(10 pont)**

Megoldás:

A labda sebességváltozásának nagysága 44 m/s (+22 m/s sebességről -22 m/s sebességre változott), így a gyorsulás nagysága:

$$a = \frac{44 \frac{m}{s}}{0,01 s} = 4400 \frac{m}{s^2},$$

Amiből a labdára, és ennek ellenerejeként a játékos fejére ható erő nagysága:

$$F = m_{\text{labda}} \cdot a = 0,45 \text{ kg} \cdot 4400 \frac{m}{s^2} = 1980 \text{ N}.$$

A játékos fejének gyorsulása (ha csak a fej tömegét vennénk figyelembe):

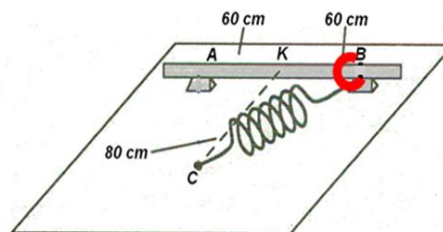
$$a_{\text{fej}} = \frac{F}{m_{\text{fej}}} = \frac{1980 \text{ N}}{9 \text{ kg}} = 220 \frac{m}{s^2}. \text{ **5 pont**}$$

A kapott érték sokszorososan felülmúlja a 30-40 m/s² kritikus gyorsulást, amelyet az agy képes elviselni, azaz a fejelő játékosnak legalábbis el kellene ájulnia. Ha azonban a képet jól megnézzük, akkor látható, hogy a játékos nyakizmai teljesen megfeszülnek, így a fej gyakorlatilag tökéletesen mereven csatlakozik a törzshöz, azaz az ütés ereje a teljes testre fog hatni, ez esetben a gyorsulás értéke csupán:

$$a = \frac{F}{m_{\text{test}}} = \frac{1980 \text{ N}}{90 \text{ kg}} = 22 \frac{m}{s^2}. \text{ **5 pont**}$$

Megjegyezzük, hogy ha a játékos nem készül fel nyakizmai megfeszítésével a labda érkezésére (pl. hátulról találja véletlenül fejbe a labda), akkor csak a fej veszi át az erőlöket és a játékos valóban elájulhat.

4. Egy egyenes, sima rudat vízszintes asztallapon rögzítünk az egymástól 1,2 m távolságban levő A és B pontokban. A rúdra egy 0,5 kg tömegű bilincset húztak, amely súrlódásmentesen csúszhat a rúdon. A bilincshez egy 90 N/m rugóállandójú, elhanyagolható tömegű, 40 cm nyugalmi hosszúságú rugót erősítünk, a rugó másik végét pedig a C pontban rögzítjük. A C pont az A és B pontok felezőmerőlegesén a rúdtól 0,8 m távolságban van. A bilincset a B pontba húzzuk, majd kezdősebesség nélkül elengedjük. Mekkora sebességgel halad át a bilincs a K ponton, az AB szakasz felezőpontján? (20 pont)

Megoldás:

A mechanikai energia megmaradási törvénye szerint a bilincs mozgási energiájának és a rugó helyzeti energiájának összege állandó, tehát a B pontban és a K pontban azonos értékű:

$$\frac{1}{2}mv_B^2 + \frac{1}{2}k(l_B - l_0)^2 = \frac{1}{2}mv_K^2 + \frac{1}{2}k(l_K - l_0)^2. \quad \underline{10 \text{ pont}}$$

A rugó nyugalmi hossza $l_0 = 0,4 \text{ m}$, a rugóállandója $k = 90 \text{ N/m}$, a bilincs tömege

$m = 0,5 \text{ kg}$. A rugó hossza, amikor a bilincs a B pontban van $l_B = \sqrt{0,6^2 + 0,8^2} = 1 \text{ m}$, amikor pedig a K pontban van $l_K = 0,8 \text{ m}$, így (felhasználva, hogy $v_B = 0$):

$$v_K = \sqrt{\frac{k}{m}[(l_B - l_0)^2 - (l_K - l_0)^2]} = \sqrt{\frac{90}{0,5}[(1 - 0,4)^2 - (0,8 - 0,4)^2]} = 6 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

A bilincs tehát 6 m/s sebességgel halad át a K ponton. 10 pont

5. Egy kalapácsvető „tréfából” függőleges síkban forgatja meg a kalapácsát egy 160 cm sugarú (karhossz plusz szár) körön. A kalapácsvető válla 1,7 m magasságban van, azaz a kör középpontja 1,7 m magasban van a föld felett. A felszínhez képest milyen magasra tudja függőlegesen felhajtani a 3 1/s fordulatszámmal forgatott kalapácsot? ($g=9,81 \text{ m/s}^2$) (20 pont)

Megoldás:

A kalapács akkor jut a legmagasabbra, ha fölfelé haladása pillanatában engedjük el (tehát 1,7 m magasságban), ekkor függőlegesen elhajtva mozog.

Adatok: $n = 3 \text{ 1/s}$, $r = 1,6 \text{ m}$.

$$v_{\text{ker}} = r \cdot \omega = r \cdot 2\pi n = 1,6 \text{ m} \cdot 2\pi \cdot 3 \text{ 1/s} = 30,2 \text{ m/s} = v_{\text{kezdő}} \quad \underline{5 \text{ pont}}$$

Az elhajítási helyhez képesti emelkedés h mértéke többféleképpen is kiszámítható:

(a) Az emelkedés addig tart, amíg a test sebessége el nem tűnik:

$$\Delta t = \frac{\Delta v}{a} = \frac{0 - v_{\text{kezdő}}}{-g} = \frac{-30,2 \frac{\text{m}}{\text{s}}}{-9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} = 3,08 \text{ s},$$

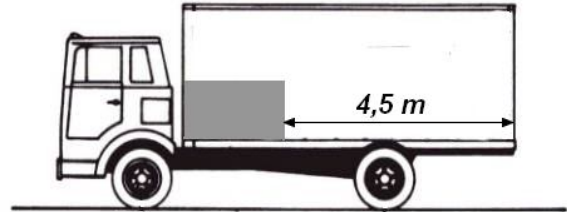
amiből:

$$h = v_{\text{kezdő}} \cdot \Delta t + \frac{a}{2} \cdot \Delta t^2 = 30,2 \frac{\text{m}}{\text{s}} \cdot 3,08 \text{ s} + \frac{-9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}{2} \cdot (3,08 \text{ s})^2 = 46,5 \text{ m}$$

$$(b) \Delta E_{\text{mozgási}} + \Delta E_{\text{helyzeti}} = -\frac{1}{2} m \cdot v_{\text{kezdő}}^2 + m \cdot g \cdot h = 0 \Rightarrow h = \frac{v_{\text{kezdő}}^2}{2g} = 46,5 \text{ m}$$

Így a felszínhez képest $46,5 \text{ m} + 1,7 \text{ m} = 48,2 \text{ m}$ magassáig emelkedik a kalapács. **15 pont**

6. Egy rendőrlámpánál álló tehergépkocsi $2,5 \text{ m/s}^2$ gyorsulással indul el. A rakodótérben a hátsó faltól $4,5 \text{ m}$ távolságra egy 440 kg tömegű láda van, amely az indulás pillanatában megcsúszik. Mennyi idő múlva ütközik a láda a hátsó falnak, ha a csúszási súrlódási együttható a láda és padló között $0,153$? ($g=9,81 \text{ m/s}^2$) **(30 pont)**

Megoldás:

Koordináta-rendszerünk x tengelye mutasson a teherautó mozgásának irányába, az y tengely pedig függőlegesen felfelé, az origót rögzítsük a teherautó helyén az úthoz az indulás pillanatában. A Newton-féle mozgásegyenletek x , illetve y komponensekre:

$$F_N - mg = 0, \text{ illetve } F_s = ma_l,$$

ahol F_N a felületi kényszererő, F_s a csúszási súrlódási erő, m a láda tömege és a_l a láda x irányú gyorsulása (az úthoz képest).

A csúszási súrlódási erő definíció szerint:

$$F_s = \mu F_N,$$

így a fenti egyenletekből:

$$F_s = \mu F_N = \mu mg,$$

amiből:

$$a_l = \mu g = 0,153 \cdot 9,81 = 1,5 \text{ m/s}^2. \text{ **15 pont**}$$

Ez a láda gyorsulása az úttesthez képest, viszont a teherautó ugyanebbe az irányban mozog

$a_t = 2,5 \text{ m/s}^2$ gyorsulással, így a sebesség-összeadás törvénye szerint a láda relatív

gyorsulása a teherautóhoz képest (azaz a teherautóhoz rögzített koordináta-rendszerben):

$$a = a_l - a_t = 1,5 \text{ m/s}^2 - 2,5 \text{ m/s}^2 = -1 \text{ m/s}^2. \text{ **5 pont**}$$

A teherautóhoz rögzített koordináta-rendszerben $s = 4,5 \text{ m}$ utat kell megtennie a ládának a hátsó falig, amelyhez szükséges idő:

$$t = \sqrt{\frac{2s}{a}} = \sqrt{\frac{2 \cdot 4,5}{1}} = 3 \text{ s}. \text{ **10 pont**}$$

Tehát a láda az indulás pillanatától számítva 3 másodperc múlva ütközik a rakodótér hátsó falának.

7. Hogy gyámoltalan fiókákat megvédjék, a vándorsólymok nagy sebességgel nekirepülnek a közelítő fészekrabló madaraknak, mint pl. a dolmányos varjaknak. Egy dokumentált esetben a 600 g -os vándorsólyom 20 m/s sebességgel repült neki a $1,5 \text{ kg}$ tömegű varjúnak, ami 9 m/s -mal repült. A sólyom a varjú eredeti haladási irányára merőlegesen csapódott be, és 5 m/s

sebességgel löködött vissza saját kezdősebességének irányával pontosan ellentétesen. Mennyivel változott meg a varjú sebességének nagysága? (20 pont)

Megoldás:

Két test ütközéséről van szó, melynek során az összlendület megmaradó mennyiség. A varjú ütközés utáni sebessége ebből meghatározható, és a sebességnagyságának megváltozása is.

Adatok: Legyen a varjú eredeti haladási iránya az x irány, a nekirepülő sólyom mozgásiránya az y irány (adott, hogy ezek merőlegesek egymásra). $\mathbf{u}$ betűkkel fogjuk jelölni a kezdősebességeket, és $\mathbf{v}$ -ekkel a végsebességeket. Ezekkel a jelölésekkel $m_s = 600$ g, $m_v = 1,5$ kg, $\mathbf{u}_s(0; 20$ m/s); $\mathbf{u}_v(9$ m/s; 0); $\mathbf{v}_s(0; -5$ m/s).

A lendület megmarad: $m_s \cdot \mathbf{u}_s + m_v \cdot \mathbf{u}_v = m_s \cdot \mathbf{v}_s + m_v \cdot \mathbf{v}_v$, amiből $\mathbf{v}_v = \frac{m_s \cdot \mathbf{u}_s + m_v \cdot \mathbf{u}_v - m_s \cdot \mathbf{v}_s}{m_v} =$

$$= \mathbf{u}_v + \frac{m_s}{m_v} (\mathbf{u}_s - \mathbf{v}_s) = (9 \frac{\text{m}}{\text{s}}; 0) + \frac{0,6 \text{ kg}}{1,5 \text{ kg}} [(0; 20 \frac{\text{m}}{\text{s}}) - (0; -5 \frac{\text{m}}{\text{s}})] = (9 \text{ m/s}; 10 \text{ m/s}).$$

Eszerint a varjú ütközés utáni sebessége nagysága $v_v = |\mathbf{v}_v| = \sqrt{(9 \frac{\text{m}}{\text{s}})^2 + (10 \frac{\text{m}}{\text{s}})^2} = 13,5$ m/s, tehát 4,5 m/s-mal változott meg a varjú sebességének nagysága. 20 pont

8. Egy $12,2 \text{ m}^3$ térfogatú tartályba behelyezünk egy $0,2 \text{ m}^3$ térfogatú (elhanyagolható falvastagságú) dobozt, amelynek tetejét egy $0,5$ kg tömegű, 200 cm^2 felületű vízszintes síklemez („ajtó”) zárja le. A dobozban 30°C hőmérsékletű, 8 mólnyi mennyiségű ideális gáz van, míg a tartályban ugyanilyen, azonos hőmérsékletű 479 mólnyi gáz. Az egész rendszert melegítve milyen T hőmérsékleten nyílik ki az ajtó? ($g=9,81 \text{ m/s}^2$) (30 pont)

Megoldás:

Először is vegyük észre, hogy a feladatban megfogalmazott elrendezésben a tartály hasznos térfogata (amelyet a benne levő gáz elfoglalhat) $V_t = 12,2 \text{ m}^3 - 0,2 \text{ m}^3 = 12 \text{ m}^3$. A tartályban

levő gáz mennyisége $n_t = 479 \text{ mol}$, míg a $V_d = 0,2 \text{ m}^3$ térfogatú dobozban levő gáz

mennyisége $n_d = 8 \text{ mol}$. Az ideális gáz állapotegyenlete alapján a tartályban, illetve a

dobozban levő gáz nyomásának értéke egy adott T hőmérsékleten $p_t = \frac{n_t}{V_t} RT$, illetve

$$p_d = \frac{n_d}{V_d} RT. \quad \underline{10 \text{ pont}}$$

Az „ajtó” akkor nyílik fel, ha a doboz és a tartály nyomáskülönbségéből származó az

$m = 0,5 \text{ kg}$ tömegű lezáró lemez $A = 0,02 \text{ m}^2$ felületére ható erő nagyobb lesz, mint a lemez súlya, azaz:

$$(p_d - p_t) A \geq mg. \quad \underline{5 \text{ pont}}$$

A fenti nyomáskifejezéseket felhasználva kapjuk, hogy:

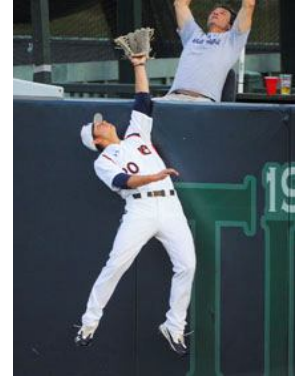
$$\left(\frac{n_d}{V_d} - \frac{n_t}{V_t} \right) RTA \geq mg, \quad \underline{5 \text{ pont}}$$

amiből:

$$T \geq \frac{mg}{\left(\frac{n_d}{V_d} - \frac{n_t}{V_t}\right)RA} = \frac{0,5 \cdot 9,81}{\left(\frac{8}{0,2} - \frac{479}{12}\right) \cdot 8,314 \cdot 0,02} = 354 \text{ K} = 81 \text{ }^\circ\text{C} . \text{ 10 pont}$$

Tehát a rendszert a kezdeti 30 °C hőmérsékletéről 81 °C hőmérséklet fölé kell melegíteni, hogy a lezáró lemez („ajtó”) kinyisson.

9. Egy baseball ütőjátékos 40 m/s sebességgel, a vízszinteshez képest 25°-os emelkedési szög alatt üti el a labdát, a pálya szintje felett 1 m magasságból. El tudja-e kapni a tőle 118 m távolságban levő fogójátékos a felé szálló labdát, ha (felugorva) maximálisan 2,8 m magassáig képes felnyújtani a kezét? ($g=9,81 \text{ m/s}^2$) (A pálya vízszintes síkú.) (20 pont)

Megoldás:

Helyezzük a koordináta-rendszerünk origóját az ütőjátékos lábához a talajra, az x tengely mutasson az ütőjátékostól a fogójátékos felé, az y tengely pedig függőleges. Ebben a koordináta-rendszerben a $t=0$ pillanatban elütött labda helyét egy adott t időpillanatban az alábbi összefüggések adják meg:

$$x(t) = x_0 + v_0 \cos \alpha \cdot t = 0 + 40 \cos 25^\circ \cdot t$$

$$y(t) = y_0 + v_0 \sin \alpha \cdot t - \frac{1}{2} g \cdot t^2 = 1 + 40 \sin 25^\circ \cdot t - \frac{1}{2} 9,81 \cdot t^2 . \text{ 10 pont}$$

Az első összefüggésből meghatározhatjuk, hogy a labda mennyi idő alatt ér az $x=118 \text{ m}$ pontba:

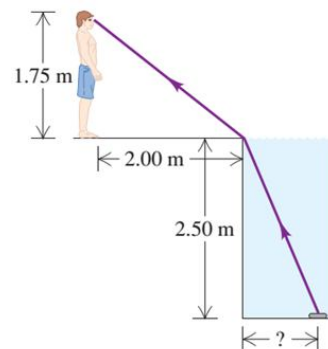
$$t = \frac{118}{40 \cos 25^\circ} = 3,255 \text{ s} , \text{ 5 pont}$$

Majd a második összefüggésből kiszámíthatjuk a labda $y(t = 3,255 \text{ s})$ magasságát a fogójátékosnál:

$$y(t = 3,255 \text{ s}) = 1 + 40 \sin 25^\circ \cdot 3,255 - \frac{1}{2} 9,81 \cdot 3,255^2 = 4 \text{ m} .$$

A labda tehát 4 m magasságban repül a fogójátékosnál, így az nem tudja elkapni. 5 pont

10. Napozáshoz készülődve egy medence partján észreveszed, hogy nincs meg a mobiltelefonod. A 2,5 m mélységű medence szélétől 2 m-re állsz és körüljártatod a tekintetedet (szemed a talajszint és az azzal megegyező vízszint fölött 1,75 m-rel van). Rövidesen észre is veszed a telefont, épp hogy csak látszik a medence alján, a medence széle majdnem eltakarja. Milyen messze van a telefonod a medence falától? (20 pont)

Megoldás:

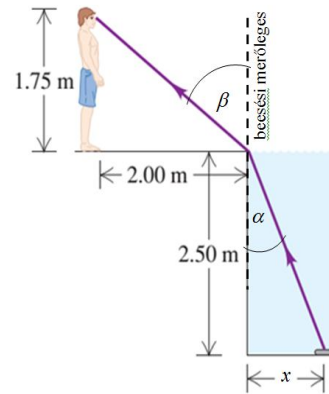
A telefonról a szembe jutó fény a levegő és a víz határfelületén megtörik. Az adatokból kiszámítható a (levegőbeli) törés szöge, amihez a fénytörés törvényéből meghatározható a (vízbeli) beesés szöge, mely a vízmélységgel együtt megadja a telefonnak a medence aljától mért távolságát, x -et.

$\operatorname{tg} \beta = 2 \text{ m} / 1,75 \text{ m}$, innen $\beta = 48,8^\circ$; $\operatorname{tg} \alpha = x / 2,5 \text{ m}$,
valamint $n_{\text{levegő}} = 1$ és $n_{\text{víz}} = 1,33$

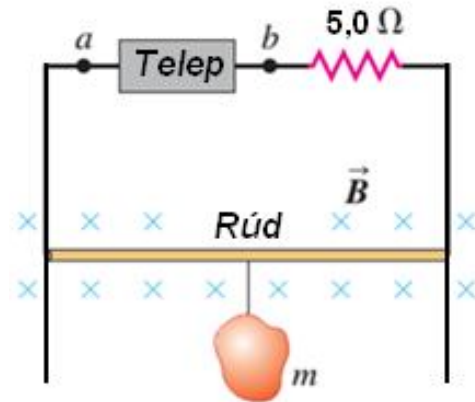
A fénytörés törvénye: $n_{\text{víz}} \cdot \sin \alpha = n_{\text{levegő}} \cdot \sin \beta$, amiből

$$\sin \alpha = \frac{n_{\text{levegő}}}{n_{\text{víz}}} \sin \beta = \frac{1}{1,33} \sin 48,8^\circ = 0,566 \text{ és } \alpha = 34,5^\circ.$$

x -et kifejezve $x = 2,5 \text{ m} \cdot \operatorname{tg} 34,5^\circ = 1,72 \text{ m}$. **20 pont**

11. Az ábrán egy mágneses mérleg látható. A mérendő m tömeg a vízszintes fémrúd közepén lóg, a rúd egy $1,5 \text{ T}$ (az ábra síkjába befelé mutató) indukciójú homogén mágneses térben van. A rúd 60 cm hosszú, és különlegesen könnyű anyagból készült, ezért súlyát elhanyagolhatjuk. Vékony függőleges vezetékkel kapcsolódik a telephez, melyek mentén függőlegesen könnyen elcsúszhat.

A telep feszültségének beállításával addig változtatható az áramkör árama, amíg a rúd a ráakasztott tömeget éppen megtartja, nem csúszik sem fölfelé, sem lefelé. A rúddal egy 5Ω -os ellenállás van sorba kapcsolva, az áramkör többi részének ellenállása elhanyagolható.

(a) Az a vagy a b ponthoz van a telep pozitív sarka kötve? **(10 pont)**

(b) Ha a telep maximális feszültsége 175 V , mekkora az elrendezés által megtartható legnagyobb tömeg? **(10 pont)**

Megoldás:

A rúdból és a mérendő testből álló rendszert a rúdra, mint árammal átjárt vezetőre ható Lorentz-erő tartja egyensúlyban a test súlya ellenében. Felfelé mutató Lorentz-erőre van szükség, amiből meghatározható az áram iránya, majd a polaritás is. A maximális áram meghatározza a maximálisan megtartható súlyt is.

Adatok: $B = 1,5 \text{ T}$; $L = 60 \text{ cm}$; $U_{\text{max}} = 175 \text{ V}$; $R = 5 \Omega$

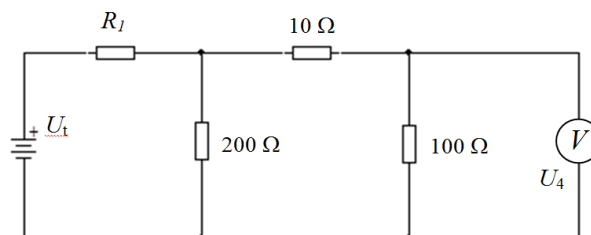
Az árammal átjárt vezetőre ható Lorentz-erő $\mathbf{F}_L = I \cdot \mathbf{L} \times \mathbf{B}$, ahol $\mathbf{L}$ irányítása a technikai áramiránynak felel meg. Mivel $\mathbf{F}_L$ felfelé, $\mathbf{B}$ pedig az ábra síkjába befelé mutat, ezért $\mathbf{L}$ -nek balról jobbra irányulónak kell lennie. A technikai áramirány a telep pozitív sarkától a negatív felé tart, ezért a pozitív sark bal oldalon van, vagyis az a -val összeköttetésben. **10 pont**

A maximálisan beállítható áram Ohm törvényéből számítható ki: $I_{\text{max}} = \frac{U_{\text{max}}}{R} = \frac{175 \text{ V}}{5 \Omega} =$

$= 35 \text{ A}$. Ebből a maximális Lorentz-erő nagysága (kihasználva, hogy mindegyik vektor mindegyik másakra merőleges): $F_{L,\text{max}} = I_{\text{max}} \cdot L \cdot B = 35 \text{ A} \cdot 0,6 \text{ m} \cdot 1,5 \text{ T} = 31,5 \text{ N}$. Ez egyben a legnehezebb megtartható súly, aminek tömege (g szokásos közelítő értékét figyelembe véve) $3,15 \text{ kg}$. **10 pont**

12. Mekkora-nak válasszuk az ábrán látható kapcsolásban az ismeretlen R_1 ellenállást és a telep U_t feszültségét ahhoz, hogy $U_4 = 100 \text{ V}$ és a teljes felvett teljesítmény 200 W legyen? **(30 pont)**

Megoldás:

Adatok: számozzuk meg az ellenállásokat 1-től 4-ig! R_1 ismeretlen, $R_2 = 200 \Omega$, $R_3 = 10 \Omega$, $R_4 = 100 \Omega$, az R_4 -en eső feszültség ismert: $U_4 = 100 \text{ V}$, a teljes rendszer, azaz az R_1 - R_4 ellenállások eredője, R_{1234} által felvett teljesítmény $P_{1234} = 200 \text{ W}$, ezt azonban ismeretlen U_t feszültségforrásból nyerjük.

R_3 soros kapcsolásban van R_4 -gyel, ezért rajtuk azonos áram folyik:

$$I_3 = I_4 = I_{34} = \frac{U_4}{R_4} = \frac{100 \text{ V}}{100 \Omega} = 1 \text{ A.}$$

R_2 párhuzamos kapcsolásban van R_3 - R_4 soros eredőjével, R_{34} -gyel (melynek értéke $R_{34} = R_3 + R_4 = 100 \Omega + 10 \Omega = 110 \Omega$), ezért rajtuk azonos feszültség esik: $U_2 = U_{34} = U_{234} = R_{34} \cdot I_{34} = 110 \Omega \cdot 1 \text{ A} = 110 \text{ V}$. **5 pont**

Ez a feszültség R_2 - R_4 eredőjén (melynek értéke $R_{234} = \frac{1}{\frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3}} = \frac{1}{\frac{1}{200 \Omega} + \frac{1}{110 \Omega}} = 71,0 \Omega$)

a megkövetelt teljesítményből $P_{234} = \frac{U_{234}^2}{R_{234}} = \frac{(110 \text{ V})^2}{71,0 \Omega} = 170,5 \text{ W}$ -ot ad le. **5 pont**

A maradék $P_1 = P_{1234} - P_{234} = 200 \text{ W} - 170,5 \text{ W} = 29,5 \text{ W}$ -ot R_1 -en ugyanakkora áram ejti, mint ami R_2 - R_4 eredőjén folyik: $I_1 = I_{234} = I_{1234} = \frac{U_{234}}{R_{234}} = \frac{110 \text{ V}}{71,0 \Omega} = 1,55 \text{ A}$.

Ebből kiszámítható pl. R_1 értéke: $R_1 = \frac{P_1}{I_1^2} = \frac{29,5 \text{ W}}{(1,55 \text{ A})^2} = 12,3 \Omega$. **10 pont**

A telep feszültsége pedig $U_t = U_1 + U_{234} = R_1 \cdot I_1 + U_{234} = 12,3 \Omega \cdot 1,55 \text{ A} + 110 \text{ V} = 129 \text{ V}$.

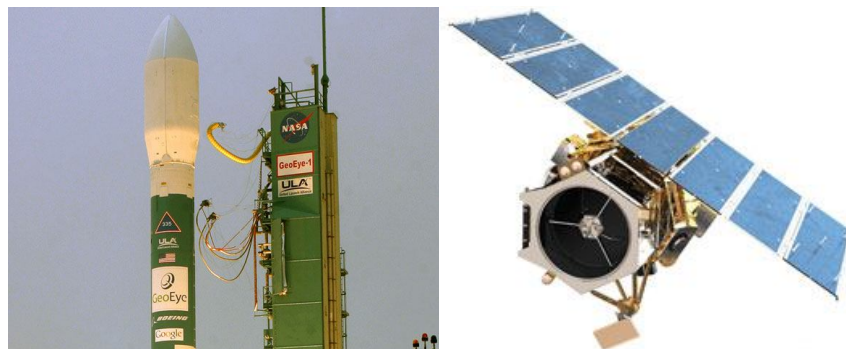
Más módon továbbhaladva az R_1 -en eső feszültség $U_1 = \frac{P_1}{I_1} = \frac{29,5 \text{ W}}{1,55 \text{ A}} = 19,0 \text{ V}$, amiből R_1

értéke: $R_1 = \frac{U_1}{I_1} = \frac{19,0 \text{ V}}{1,55 \text{ A}} = 12,3 \Omega$.

A telep feszültsége pedig $U_t = U_1 + U_{234} = 12,3 \Omega \cdot 1,55 \text{ A} + 110 \text{ V} = 129 \text{ V}$. **10 pont**

13. A 2008-ban felbocsátott *GeoEye-1* műhold a legjobb felbontású képeket készítő civil távérzékelési műholdak egyike. A műhold által készített képek egyik fő felhasználója a Google társaság, Google Earth és Maps szolgáltatásai számára. Pályája nagy pontossággal kör alakú, a földfelszín fölött 684 km magasságban kering. Képkalkotó rendszerének fókusz távolsága 13,3 m, fekete-fehér képérzékelője kb. 295 mm széles és magas, ezen belül egy képpont mérete 8 μm . A műhold képkalkotó rendszerét tekintsük úgy, hogy a vékony lencsék leképezéséhez hasonlóan működik! Hány négyzetkilométeres területről képes fekete-

fehér képet készíteni a műhold, és mekkora méretű földfelszíni tárgy foglal el a képen éppen egy képpontot? (20 pont)

Megoldás:

Ismert a leképezés tárgy távolsága és a fókusz távolság, ezekből a lencse egyenlet megadja a képtávolságot (bár a hatalmas tárgy távolság miatt számításra nincs is feltétlenül szükség, a képtávolság majdnem pontosan a fókusz távolsággal egyenlő). A tárgy- és a képtávolságból kiszámítható a nagyítás, melynek segítségével a megadott két képnagyságnak (a teljes képszenzornak és az egy képpontnak) megfelelő tárgynagyság már következik.

Adatok: $t = 684 \text{ km}$; $f = 13,3 \text{ m}$; $K_1 = 295 \text{ mm}$; $K_2 = 8 \mu\text{m}$. Keresett mennyiségek: T_1^2 és T_2 .

A lencse egyenletből $\left(\frac{1}{f} = \frac{1}{k} + \frac{1}{t}\right)$ a képtávolság mindkét esetre

$$k = \frac{1}{\frac{1}{f} - \frac{1}{t}} = \frac{1}{\frac{1}{13,3 \text{ m}} - \frac{1}{684\,000 \text{ m}}} = 13,3002 \text{ m} \approx 13,3 \text{ m} = f.$$

A leképezés nagyítása: $N = -\frac{k}{t} = -\frac{13,3 \text{ m}}{684\,000 \text{ m}} = -1,94 \cdot 10^{-5}$.

Ebből a két tárgynagyság: $T_1 = \frac{K_1}{N} = -\frac{0,295 \text{ m}}{-1,94 \cdot 10^{-5}} = 15\,200 \text{ m} = 15,2 \text{ km}$, valamint

$$T_2 = \frac{K_2}{N} = -\frac{8 \cdot 10^{-6} \text{ m}}{-1,94 \cdot 10^{-5}} = 0,411 \text{ m}.$$

Természetesen teljes értékű megoldás az is, ha a lencse közepén átmenő fénysugár, az optikai tengely és a tárgy, ill. a kép által alkotott két hasonló derékszögű háromszög befogói arányát használja a versenyző:

$$\frac{T_{1,ill.2}}{t} = \frac{|K_{1,ill.2}|}{k}, \text{ amiből } T_{1,ill.2} = \frac{|K_{1,ill.2}|}{k} \cdot t \approx \frac{|K_{1,ill.2}|}{f} \cdot t$$

Ezek szerint a műhold egy képe $15,2 \text{ km} \times 15,2 \text{ km} = 231 \text{ km}^2$ -t fed le, és egy képpont $41,1 \text{ cm}$ -nek felel meg. 20 pont